

Jadwiga Simon-Pietkiewicz (ur. 1906 w Warszawie)

Rysownicza, malarka.

Studiowała w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych w latach 1926–1935. W trakcie studiów uczęszczała do pracowni malarstwa Tadeusza Pruszkowskiego oraz Leonarda Pękalskiego. W 1933 roku była jedną z artystek wystawiających w grupie malarek *Ars Feminae* w Zachęcie. Na wystawie znalazło się siedem akwareli jej autorstwa.

Po wybuchu II wojny światowej zaangażowała się w ruch konspiracyjny. W lutym 1941 roku została aresztowana i przewieziona na Pawiak, gdzie spędziła dziewięć miesięcy. Stamtąd przetransportowano ją do obozu w Ravensbrück, który opuściła dopiero w kwietniu 1945 roku.

Jej pierwsze więzienne prace powstały jeszcze na tzw. Serbii, kobiecym oddziale Pawiaka. Były wykonane ołówkiem, kredkami oraz akwarelami na skrawkach papieru (najczęściej były to fragmenty opakowań paczek przekazywanych więźniarkom). Podobnie w obozie w Ravensbrück – to tam powstało najwięcej jej prac, wykonanych głównie ołówkiem, czasami akwarelami, na papierze pakowym, a także na marginesach niemieckich gazet. Dokumentowała życie obozowe kobiet – ich pracę, czas spędzany w barakach mieszkalnych, choroby.

W obozie w Ravensbrück wykonywała różne roboty. Na pewno na pewien czas została przeniesiona do pracy w warsztacie rękodzieła, gdzie wykonywała puzzle z drewna dla dzieci i projektowała zabawki. Pracowała również w fabryce obuwia, kozuchów i mundurów, w szwalni, a także przy wykopie ziemniaków. Latem 1942 roku, kiedy odebrano jej i innym więźniarkom obuwie, straciła czucie w nogach, przez co do końca życia chodziła o lasce. Jadwiga po wyzwoleniu z obozu nigdy nie powróciła do pełnego zdrowia. Jej twórczość jest wyjątkowym i wstrząsającym świadectwem dramatycznego czasu spędzonego w obozie koncentracyjnym.

Zmarła w 1955 roku, w wieku 49 lat.

Jadwiga Simon-Pietkiewicz (born in 1906, Warsaw)

Illustrator, painter.

She enrolled at the Academy of Fine Arts in Warsaw between 1926 and 1935, where she studied painting under Tadeusz Pruszkowski and Leonard Pękalski. In 1933 she took part in a group exhibition of women painters, *Ars Feminae*, where she showed her watercolours.

During the war she was involved in the resistance movement. In February 1941, she was arrested and imprisoned at Pawiak in Warsaw for nine months. From there, she was transported to the Ravensbrück camp, which she did not leave until April 1945.

Her first prison works were created at Serbia, the adjoining women's branch of Pawiak. They were made with pencils, crayons and watercolours on scraps of paper (mainly fragments of parcel packaging given to prisoners). She created most of her works at the Ravensbrück camp, using pencils, watercolours, wrapping paper, and margins of German newspapers as her canvas. She documented the experience and everyday life of women in the camp—their work, time spent in residential barracks, health struggles.

At the Ravensbrück camp, at first she worked in the field digging potatoes, and then for some time in a handicraft workshop, making wooden puzzles for children and designing toys. She also worked in a Gestapo shoe and uniform factory. In the summer of 1942, when the prisoners' shoes were taken away, she lost feeling in her legs, and had to use a cane for the rest of her life. She never returned to full health after the camp. Her artworks are a harrowing testimony from the centre of a concentration camp.

She died in 1955 at the age of 49.